Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37116
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

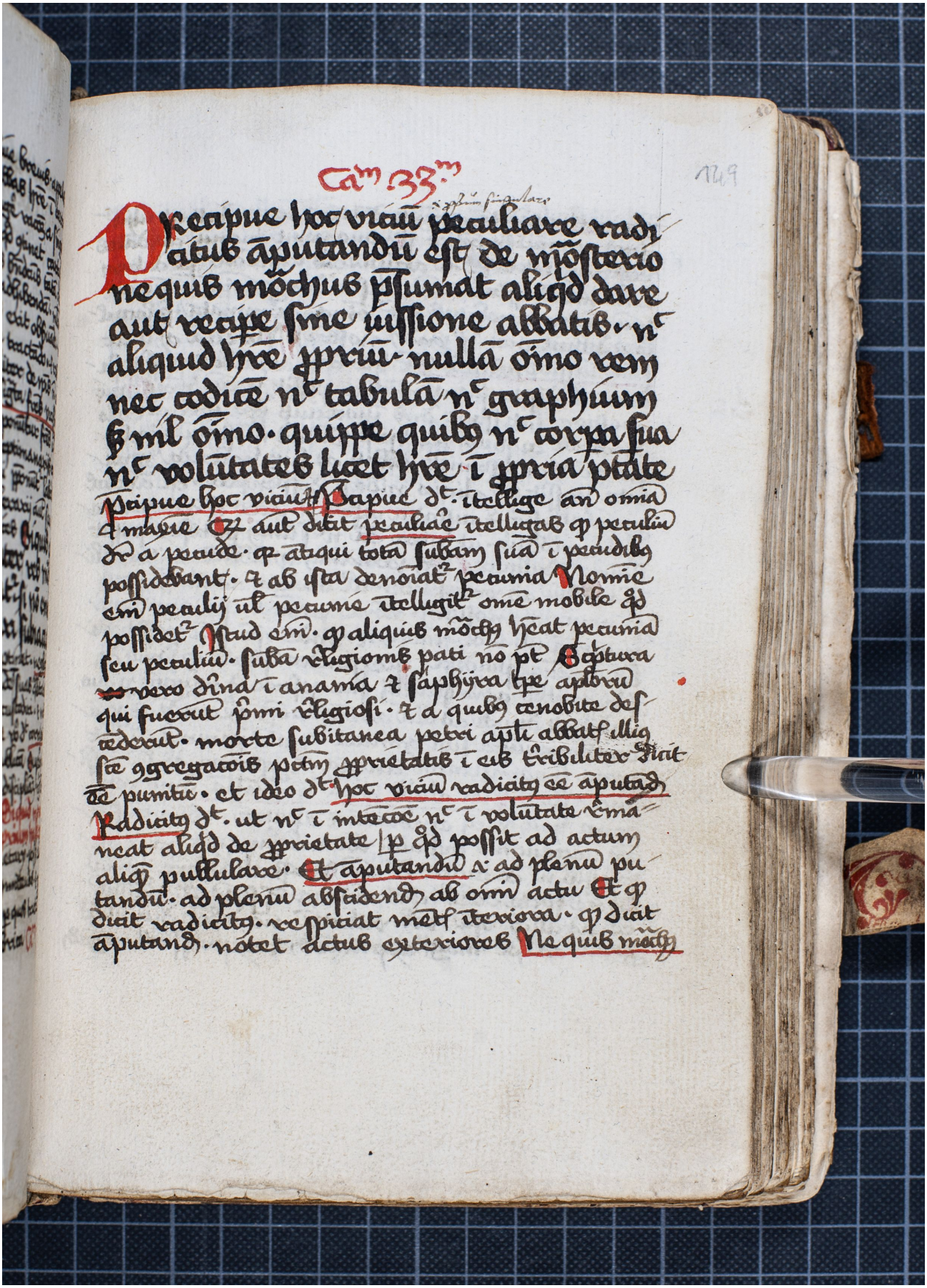

Cap. 33.

Preaque hoc vitium peculiare radicatus aputandum est de monasterio ne quis monachus presumat aliquid dare aut recipere sine missione abbatis. nec aliquid hic proprium nulla omino habeat nec codicem nec tabulam nec graphium sed nil omino. quippe quibus nec corpora sua nec voluntates licet hic in propria potestate

Paque hoc vitium. Paque dicit. intelligo an omnia et magis. aut dicit peculiare intelligas quod peculium dicitur a pecude. quia atqui tota substantia sua in pecudibus possidebant. et ab ista denominat pecunia. Nomen enim peculij vel pecunie intelligit omne mobile quod possidet. Istud enim. quia aliquis monachus habeat pecunia seu peculium. sub religionis pati non potest. Scriptura vero dicit in anima et saphira hic apostolus qui fuerunt primi religiosi. et a quibus cenobite descenderunt. morte subitanea petri apostoli abbatis illius sue gregatoris petiit proprietatis in eis tribuitur fuit de punitio. et ideo dicit hoc vitium radicitus ce aputandum. Radicitus dicit. ut nec in intencione nec in voluntate remaneat aliquid de proprietate. quod possit ad actum aliquis pullulare. et aputandum. ad plenum putandum. ad plenum abscidendum ab omni actu. et quod dicit radicitus. respiciat mentis interiora. quod dicit aputandum. notat actus exteriores. Ne quis monachus